

ПРОБЛЕМИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНІВ В УМОВАХ

ПОГЛИБЛЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Аверіхін М.М.

Науковий керівник – ст. викл. каф. «Менеджменту зовнішньоекономічної та інноваційної діяльності», Аверіхіна Т.В.

Проблема конкурентоспроможності економіки як на національному, так і на регіональному рівні є особливо актуальною в умовах поглиблення міжнародної інтеграції України після вступу до СОТ та розширення Європейського союзу, зокрема внаслідок якісно нового етапу євроінтеграції у процесі підготовки та реалізації нової посиленої Угоди про вільну торгівлю між Україною та ЄС.

Міжнародна конкурентоспроможність економіки регіонів визначається такими чинниками: здатністю витримувати поточну конкуренцію на ринках товарів і послуг (за допомогою переваг у витратах виробництва, забезпеченості природними ресурсами, якості продукції); адаптацією до постійно змінних зовнішніх умов; її стійкістю і здатністю до саморозвитку; конкурентоспроможністю її сукупного потенціалу (загальноекономічного, експортного, науково-технічного).

Потреба у суспільній ідеології конкурентоспроможності та у розробці стратегії і тактики її забезпечення на мезорівні в умовах сучасного етапу процесу європейської інтеграції обумовлює доцільність реалізації викладених нижче заходів:

– проведення інституціональних та структурних реформ на регіональному рівні шляхом використання засобів державної підтримки, можливостей політичних партій, громадянського суспільства та духовно-релігійного чинника;

– здійснення структурних зрушень за допомогою впровадження системи інвестиційних стимулів, новітніх технологій на виробництві та державних інноваційних програм;

Тези доповідей 50-ої наукової конференції молодих дослідників ОНПУ – магістрів «Сучасні інформаційні технології та телекомунікаційні мережі». / Одеса: ОНПУ, 2015, вип. 50.

– активізація заходів соціальної політики з метою адаптації знань трудових ресурсів до умов ринку праці, зокрема забезпечення постійної перепідготовки та підвищення кваліфікації персоналу підприємств;

– усунення диспропорцій в інноваційній та експортній структурі виробництва, територіальній структурі, співвідношенні малих, середніх і великих підприємств, структурі зайнятості;

– демонополізація економіки та зменшення рівня впливу політики протекціонізму на окремі галузі та підприємства;

– забезпечення переоснащення та оновлення основних фондів підприємств, впровадження результатів науково-технічного прогресу, розширення матеріально-технічної бази підприємств малого і середнього бізнесу та підвищення рівня ефективності використання енергоресурсів;

– забезпечення сприятливого інвестиційного клімату за рахунок удосконалення нормативно-правової бази планування, бухгалтерського обліку та аудиту відповідно до законодавства Європейського союзу і міжнародних стандартів.